

DERFOR SÆTTER JEG
PRIS PÅ
PROFETIENS ÅND

Robert W. Olson
Sekretær, Ellen G. White Estate

DERFOR SÆTTER JEG PRIS PÅ PROFETIENS ÅND

Robert W Olson. Sekretær, Ellen G. White Estate

Tryk, Dansk Bogforlag Odense

Når jeg tænker på de skrifter, som vi i almindelighed kalder "Profetiens Ånd", fyldes jeg af dyb taknemmelighed mod Gud. Jeg kan sige af hele mit hjerte, at jeg sætter pris på Profetiens Ånd. Hvorfor sætter jeg så stor pris på disse budskaber fra Himmelen? Mine grunde til at værdsætte Ellen Whites skrifter er stort set de samme, som jeg har til fat have ærbødighed for Bibelen. De angår alle min personlige åndelige erfaring. Ligesom Bibelens profeter taler Ellen White direkte til min sjæls behov. Hun koncentrerer sig om de sandheder der er fundamentale og tidløse. Der er en åndelig kraft i hendes skrifter lig, den, der findes i Guds ord. Følgende er nogle af de mange grunde, hvorfor Profetiens Ånds skrifter er så værdifulde for mig.

De fortæller mig, hvordan Gud er

Hver, eneste radioudsendelse i vore dage bringer praktisk taget en eller anden påmindelse om uretfærdighed, had og lidelse, som griber ind i hver fase i menneskets eksistens. Hvem er skyld i al denne lidelse? Er det Gud? Hvordan begyndte det alt sammen? Hvornår vil det ophøre? Hvordan er den Gud, som kontrollerer universet? Er han vilkårlig og utilgivende? Eller er han en medlidende og barmhjertig Gud? Tænkende mennesker alle vegne ønsker svar på disse spørgsmål.

Ellen White skreven serie bøger på fem bind i "Conflict of the Ages"-serien - med det primære formål at fortælle verden, hvordan Gud er. Hun siger, at Gud ikke har i ansvaret for menneskehedens elendighed og sorger. Han har tværtimod tilvejebragt en løsning på menneskets dilemma. "Gud er kærlighed", står der i den første linie i Patriarker og Profeter. Denne vidunderlige tanke går i gennem alle fem bøger i serien lige til den allersidste sætning i Den store strid, hvor der også står "Gud er kærlighed". Vi får at vide, at bevæggrunden for enhver af Guds handlinger - selv den endelige udslettelse af det onde - er kærlighed. (Vejen til Kristus, s. 15. 16.)

Mange kristne ved, at Jesus er deres ven, men de er ikke så sikre på Gud Fader. Ellen White fjerner dækket fra vor himmelske Faders ansigt, når hun taler om Kristi fornedrelse og siger:

"Men dette store offer blev ikke bragt for at vække kærlighed til menneskene i Faderens hjerte eller for at gøre ham villig til at frelse dem. Nej, nej! Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den enbårne. Joh. 3,16. Faderen elsker os, ikke på grund af det store offer, men han bragte offeret, fordi han elskede os." Vejen til Kristus, s; 12.

Vi forsikres om, at Guds kærlighed er så stor at vi aldrig helt vil kunne begribe den:

"Du kan grunde på den kærlighed i al evighed, og alligevel vil du aldrig fuldt ud forstå længden og bredden, dybden og højden af Guds kærlighed, da han hengav sin Søn til at dø for verden. Selv evigheden vil aldrig til fulde åbenbare det." - Testimonies, 5.bd., s. 740.

"Menneskets pen, en engels tunge kan aldrig fyldestgørende, beskrive Guds kærlighed, som den er åbenbaret i Kristus." - Signs of the Times, 18. aug. 1890.

Og alligevel er det i sandhed opmuntrende at få blot et glimt af den kærlighed, "som ikke kan forklares, som er så høj som himmelen" men som bøjede sig helt til jorden for at præge Guds billede i hver eneste menneskesjæl". - Lys over Hverdagen, I., s. 120.

De ophøjer Jesus Kristus

Kristus og ham korsfæstet var grundtonen hos alle Det nye Testaments profeter. Apostlen Paulus udrød: "Det være langt fra mig at ,rose mig af noget andet end vor Herres Jesu Kristi kors." (Gal. 6,14.) Det samme gælder Ellen White. Der er sandsynligvis ikke noget anden siden Bibelens dage, som har kendt Kristus så godt eller skrevet om ham med så dyb en indsigt.

Han var Gud, siger hun. Ikke en mindre Gud, mere en, som i enhver henseende stod på, højde med Faderen. Kristi sande Guddom og evighed er ikke altid blevet forstået eller værdsat af adventisterne. Der var f. eks. Uriah Smith, som i lang tid var redaktør af Review and Herald, og med ham nogle af hans brødre blandt prædikanterne på den tid, som holdt på, at Faderen alene var uden begyndelse. "I den tidligste epoke, da der kunne tænkes at være en begyndelse," skrev Smith, "en periode så fjern, at det for vor begrænsede fatteevne i sandhed er evigheden, kom Ordet frem. . . Hans begyndelse var ikke lig nogen som helst i anden skabnings i universet." - Review and Herald, 16. marts 1897.

Herrens sendebud gav sig ikke til at diskutere dette emne med Smith, men hun støttede heller ikke hans lære. I en bog, som udkom et år efter ovennævnte artikel, skrev hun: "Fra evigheds dage var Vor Herre Jesus Kristus et med Faderen . . . I Kristus findes livet, det oprindelige, det retmæssige, det iboende." - Den store Mester, s. 11.362. At påstå, at Kristus var afhængig af Faderen for sin eksistens, er at undervurdere det overmåde store offer, som blev bragt for at frelse os.

Ellen White siger, at Kristus i sandhed også var menneske. Han var som vi, med undtagelse af synd. Hun erklærer:

"Vor Frelser påtog sig menneskeskikkelse med alle menneskets tilbøjeligheder. Han påtog sig menneskets natur, og dermed muligheden for at give efter for fristelser. Vi kommer ikke til at tåle noget, som han ikke også har tålt. - Den store Mester, s. 72.

I modsætning til os var Jesus lige fra sin fødsel hellig, uskyldig og ubesmittet. Synden havde ikke nogen naturlig tiltrækning for ham i barndommen, ungdommen eller manddommen. Men alligevel - og dette er en uforklarlig gåde - forhindrede hans medfødte renhed ikke, at han som vor stedfortræder følte, som vi gør. Som vor stedfortræder tog han vor syndige natur på sin syndfrie natur". Medical Ministry, s. 181. Som vor stedfortræder forstod han den magt, en uhæmmet appetit og uhellige lidenskaber I har, som beherskede verden". - Review and Herald, 4. august 1874. Da han som vor stedfortræder bar vore synder på korset, tyngedes hans hjerte af "den skyld, der hvilede på enhver af Adams efterkommere". - Den store Mester, s. 516. Den Kristus, som fremstilles for os i Profetiens Ånd, er i sandhed synderes ven, en, der fuldt og helt forstår, hvor store vore fristelser er.

Ingen har nogen sinde beskrevet Kristi lidelser og død som vor stedfortræder mere koncist eller smukt end forfatteren af den store Mester, da hun skrev:

"Kristus blev behandlet, som vi fortjener det, for at vi kan blive, behandlet, som han fortjener. Han blev dømt for vore synder, som han ingen del havde i, for at vi kunne blive retfærdiggjort ved hans retfærdighed, som vi ingen del har i. Han led den død, der tilkom os, for at vi skulle kunne modtage det liv, som var hans. Vi fik lægedom ved hans sår." - Den store Mester, s. 15.

Tanken om Kristi død på Golgata fik hende til at udbryde: "Han var Himlens majestæt, han var lig Faderen, . . . og alligevel døde han for mennesket den, død, der fremfor alle andre var iklædt skam og skændsel. O, gid menneskers stolte hjerter måtte forstå dette! O, gid de kunne få indsigt i betydningen af forløsningen og prøve at lære Jesu ydmyghed og beskedenhed at kende!" - Review and Herald, 11. September 1888.

På, den anden side fik følelsen af emnets ophøjethed forfatteren til at sige:

"Fra jeg begyndte min gerning med at skrive og tale, har jeg været mest ængstelig for, at jeg skulle bestræbe mig alt for lidt på at beskrive Kristus som korsfæstet for jer. jeg har aldrig frygtet, at jeg skulle fremholde emnet i for stærkt et lys. " - Signs of the Times, 18. august 1890.

Ellen White har skrevet omfattende om Jesus, især i Den store Mester, Lys over Hverdagen, Med Mesteren på Bjerget og Vejen til Kristus. Ingen

bøger kan sidestilles med dem. De beskriver Kristus som menneskehedens eneste håb og frelser. Hver linie på hver side er ligesom en magnet, der drager læseren til Kristus. Mere end nogen anden skribent - bortset fra Bibelens - har Ellen White hjulpet mig til at kende og elske Jesus. Og jeg er ikke ene om at aflægge dette vidnesbyrd. Seminarielærer Raoul Dederen siger, at han blev draget fra katolicismen til adventismen ved at møde Kristus i Profetiens Ånds bøger og ikke på grund af vore lærdomspunktets logik. Han skrider: "Gennem Ellen Whites gerning blev jeg stillet ansigt til ansigt med Jesus Kristus, som han var og endnu er. Det var ikke nogen abstrakt teologi, ikke nogen begrundet afhandling om de logiske følger af Inkarnationen, som jeg stillede over for der, men, selve Inkarnationen Jesus Kristus som en levende, virkelig person. Kristendommen var Kristus, og jeg havde fundet sval på mine spørgsmål. What Ellen White Has Meant to Me, s. 80.

Kenneth Wood, redaktør af Review and Herald, fortæller om, at han læste et kapitel af Den store Mester hver aften, da han som student var til stede ved generalkonferensen i 1936. Br. Wood skriver:

"Jeg havde aldrig før oplevet noget som dette. Medens jeg læste, blev Kristi liv virkeligt. Jeg stod ansigt til ansigt med Frelseren som en person. Jeg følte mig draget til ham i kærlighed og medfølelse. Jeg følte mig som ét med ham i hans problemer, da han bestræbte sig på at undgå de fælder, som hans fjender satte for ham. Og da jeg nåede kapitlet, der beskriver korsfæstelsen, syntes det, som om jeg stod ved foden af korset sammen med disciplene. Jeg kunne ikke lade være med at sige til mig selv: Denne mand var Guds Søn. Han er min frelser." - Samme, s. 215.

Den store Mester og andre bøger af samme forfatter er værdifulde, fordi de ophøjer Kristus som var i guddommelige Herre og frelser. De fremstiller for vort blik hans gudfrygtige liv og tilskynder os til at følge hans eksempel.

De lærer os, hvordan vi skal leve kristenlivet

Ellen Whites skrifter er dybt teologiske, men de er også i høj grad praktiske. De gør læresætningerne i Bibelen lettere forståelige, så der ikke kan være nogen tvivl om, hvad det indebærer at være en kristen. Hvem kart undgå at forstå følgende ord:

"Når den angrende synder, der står brødebetyngt foran Gud, bliver klar, over Kristi forsoning for hans skyld og tager imod denne forsoning som sit eneste håb i dette liv og i det tilkommende, da er hans synder tilgivet ham. Dette er retfærdiggørelse ved tro." - The Faith I Live By, s. 116.

Vi får at vide, at oprigtig antagelse af Kristi forsoning indbefatter, at viljen overgives til ham, og at man giver Gud sit hjerte og sin kærlighed. (Vejen til Kristus, s. 64.)

Profeten påpeger også den store betydning, vore daglige andagtsstunder har i vort liv, hvis vi skal vokse op til at blive modne kristne. Intet genfødt hjerte kan bevares frisk," siger" hun, "hvis det ikke dagligt bliver krydret med Ordets salt. Guddommelig nåde må modtages dagligt, ellers vil intet menneske kunne forblive omvendt." – Our High Calling, s. 215.

Sammen med dagligt studium af Bibelen må der også være et bønnens liv, for "det er det skjulte samfund med Gud, der giver næring til sjælen". - In Heavenly Places, s. 83. Når forbindelsen ophører, vil det resultere i, at vi bliver fremmede for Gud. Hvis vi ikke stadig taler med Gud, Vil vi snart ophøre med at kende ham.

Den ideelle andagtsstund indbefatter, at vi ofte grunder over Jesu liv. "Det ville være gavnligt for os hver eneste dag at tilbringe en time med eftertanke og i beskuelse af Kristi liv, siges der til os "Vi burde genkalde os det punkt for punkt og lade vor opfattelsesevne holde fast ved hver eneste begivenhed, ikke mindst de sidste. "Den store Mester, s. 50. De, ejer har fulgt dette forslag, har vidnet om den forvandling, det har bragt i deres liv. Morris Venden, præst for Parific Union College's menighed, skriver:

"En stille stund ved hver dags begyndelse i samfund med Jesus i hans ord og ved bøn førte mig til den forbavsende opdagelse, at Jesus havde fundet mig! Jeg troede, at jeg ledte efter Jesus, men Jesus havde ledt efter mig. Og på denne måde oplevede jeg en ny erfaring. Alle mine problemer forsvandt ikke. Pludseligt, men jeg opdagede, at noget af det første, Ånden bringer, er fred. Nu er det sådan, at man ikke kan have fred i sit indre og mavesår på samme tid. Så idet, som de syredæmpende, midler ikke havde kunnet udrette, det havde bogen Den store Mester og Evangelierne formået.

Jeg var ikke klar over det til at begynde med, men det, jeg i virkeligheden opdagede, var den vidunderlige erfaring med retfærdiggørelse ved tro. Ellen White havde ført mig til den, da jeg mest behøvede den, og jeg vil altid være taknemmelig for det. Jeg har prøvet at følge andre metoder til min andagt, men jeg kommer altid tilbage til Den store Mester og Evangelierne som basis for min personlige, daglige erfaring, med Kristus. - What Ellen White Has Meant to Me, s. 199.

Foruden at understrege nødvendigheden af daglige andagter er Profetiens Ånd også rig på kendsgerninger og principper, som er til uvurderlig hjælp for enhver, der prøver at være en kristen ligger følger nogle få af dem:

"Den kristne vil blive fristet til at synde, men han kæmper imod disse fristelser. Her behøver vi Kristi hjælper. - Den store strid, s. 415.

Enhver modstand mod fristelse vil gøre det lettere at stå imod. Enhver selvfornægtelse gør

selvfornægtelse lettere." - Budskaber til de Unge, s. 49.

"Hvad vi gør en gang, vil vi lettere og mere naturligt gøre igen, og idet er lettere at fortsætte på en! given vejen den være rigtig eller forkert, end det er at begynde." - Testimonies, 4.bd., s. 578.

"De, der hellere vil dø end gøre noget forkert, er de eneste, der vil findes faste i troen." - Testimonies, 5.bd., s.53.

"Den synd, som er næsten håbløs og uhelbredelig, er indbildskhed, selvbevidsthed." Testimonies, 7.bd s, 200.

"Eens kristenliv bestemmes for en stor del af de bøger, man vælger af lære i sin fritid." - Testimonies, 7.bd.: s. i 204.

"Hvor der ikke sker et aktivt arbejde for andre, der forsvinder kærligheden, og troen bliver svag:" - Den store Mester, s. 564.

"Det ville ikke kære lettere at hindre et menneske, der ejer Kristus, i at bekende ham, end det ville være at hindre Niagaras vandmasser i at flyde ud over faldet." - Testimonies, 2.bd., s. 233.

"Vi burde våge og arbejde og bede, som om denne dag var den sidste, der ville blive os tildelt. ", - Testimonies, 5.bd., s. 200.

"Hans eksempel siger os, at vort eneste håb om evigt liv består i at bringe begær og lidenskaber ind under Guds vilje. " - Den store Mester, s. 76.

De lærer os, hvordan vi kan være sunde og raske

Der er ikke nogen bedre altomfattende vejledning om sundhed i dag end de råd, som findes i bøgerne I den store Læges Fodspor, Counsels on Health, Counsels on Diet and Foods, Medical ministry og Temperance.

Ifølge en undersøgelse, som blev omtalt i Review and Herald den 14. december 1967, har syvende dags adventister længere levetid end ikke-adventister. Lægerne Ralph Lemon og Jan Kuzma fandt, at en 40 år gammel syvende dags adventist kunne forvente at leve endnu 37,7 år, medens andre mænd på 40 i Californien kun kunne forvente at leve endnu 31,2 år. Med andre ord, den 40 år gamle adventist kunne forvente at leve 6½ år længere end hans ikke-adventist medborgere. Adventistkvinder lever I også, længere end ikke-adventistkvinder, selvom fordelene ikke er så stor, som tilfældet er med mændene.

Hvis er årsagen til denne længere levetid blandt adventisterne? Det er uden tvivl deres bedre levevis, især det at de ikke bruger tobak. For så længe siden som i 1890 påpegede John Harvey Kellogg, at der var i tusindvis af mennesker, som, kunne vidne om de "fysiske, mentale og moralske fordele, de havde haft" af at rette sig efter Ellen Whites sundhedsråd. - What Ellen White Has Meant to Me, s. 126. Det samme gælder i dag. Tre eksempler må være tilstrækkelige her.

Dr. Jean Zurcher, adventist pædagog og divisionsleder, skriver om sin erfaring på en af adventisternes højere skoler, kort tid efter at han var blevet døbt 17 år gammel:

"Under en diskussion i klassen om kost og sundhed følte vor lærer, at det var et belejligt tidspunkt til at gennemgå nogle af grundprincipperne for sundhedsmæssig levevis. Jeg husker ikke alt, hvad der blev sagt den dag, men jeg skal aldrig glemme undervisningen med hensyn til at drikke vand til måltiderne. På det tidspunkt følte jeg mig utilpas og oppustet efter måltiderne, og jeg kunne ikke forstå grunden til det. Da læreren nævnte, at det var skadeligt for fordøjelsen at drikke vand til måltiderne, fulgte jeg sorgen fra årsag til virkning og blev klar over, at i det nok var det, der gav mig besvær. Jeg besluttede at undersøge det nærmere. Jeg læste igen det råd, Ellen White i havde givet: Maden bør ikke skylles ned. - Counsels on Health, s 119.

Mange begår den fejl at drikke koldt vand til måltidet. . . . Og jo koldere vandet er, desto større, skade gør det i maven. Jo mere væske der indtages sammen med måltiderne, desto vanskeligere er det at fordøje maden. - Counsels on Diet and Foods, s. 420.

Jeg besluttede at stille dette råd på prøve for at få det bevist så hurtigt som muligt. Jeg behøvede ikke at vente ret længe. Eksperimentet var et afgørende bevis. Mit velbefindende blev ikke alene meget bedre, men hvad der var endnu vigtigere, min tillid til Ellen White blev stadfæstet. Så ubetydelig som denne erfaring var, så gav den mig dog som meget ung syvende dags adventist et bevis på værdien helliges råd, og den blev udgangspunktet for en personlig overbevisning, som er vokset med årene." Takket være denne erfaring har sundhedsreformens principper heller aldrig forekommet mig restriktive eller hæmmende. Jeg betragter dem snarere som guddommelig åbenbaring, der fremhæver fejl i ernæringsmæssig henseende for at rette på alle hånde daglige spisevaner – med et sundere og lykkeligere liv for øje." - What Ellen White Has Meant to Me, s. 221. 222.

Raymond Cottrell, mangeårig instruktør, siger at han i sine mere end 60 år ikke har tilbragt en eneste dag på hospitalet, og han tilføjer, at grunden dertil er, at han samvittighedsfuldt har forsøgt at efterleve Profetiens Ånds sundhedsprincipper. - (Samme, s. 57.)

På linie med det skriver dr. Thomas H. Biggs; "Jeg er mere sund og rask, efter at jeg har fulgt der anvisninger med hensyn til frisk luft, naturstudier, afholdenhed, afslappelse, legemsøvelser, vandbehandling, rigtige spise- og drikkevaner, sang og bøn, som Ellen White har givet i Vidnesbyrd for Menigheden, I den store Læges Fodspor og Counsels on Health.

I betragtning af min alder er jeg nu langt mere rask fysisk, mentalt og åndeligt, end jeg var i mine unge dage. Jeg kan arbejde hurtigere og holde ud længere, end da jeg var ung læge. - Samme, s. 31

Lignende vidnesbyrd er utallige. Dr. Clive McKay, der længe var professor i ernæringslære ved Cornell Universitet, opregner ti forskrifter for ernæring, som Ellen White slog til lyd for, og hvoraf ingen blev anerkendt da hun levede, men som er anerkendt nu. (Samme, s. 148-151.) Alle Ellen Whites sundhedsråd vil gavne, og kun gavne, hvils de efterleves. Der er ingen undtagelser. Disse himmelsendte påmindelser er i virkeligheden kun almindelig sund fornuft og er ikke vanskelige at følge for alle, som er villige til at udøve selvforægtelse. Her følger nogle af hendes anvisninger:

"Sundheden kan ikke bevares, medmindre man bruger nogen tid hver dag til muskeløvelser i fri luft. Bestemte tider bør benyttes til manuelt arbejde af en eller anden art, noget, som kan sætte alle legemets dele i funktion." - My Life Today, s. 144.

"Afholdenhed med hensyn til det, man spiser og drikker og kontrol over alle lidenskaber vil bevare forstanden og give mental og moralsk styrke og sætte mennesker i stand til i at bringe alle deres tilbøjeligheder under viljens kontrol og til at skelne mellem ret og uret, det hellige og det almindelige." - Testimonies, 3. bd., s. 49L.

"Vi opstiller ikke nogen bestemt plan, som alle skal følge i kostspørgsmålet, men vi siger, at kødspiser ikke er den rette føde for Guds folk i lande, hvor der er frugter, kornsorter og nødder i overflod." - Counsels on "Health, s. 133.

"Sand afholdenhed lærer os at afstå fuldstændig fra alt, hvad der er skadeligt, og at bruge det, der er sundt, med fornuft." - Patriarker og Profeter, s. 290.

"Uregelmæssigheder med hensyn til spisetider og søvn tærer på hjernevirksomheden." - Counsels on Diet and Foods, s. 123.

"I sundhed og sygdom er rent vand en af Himmelens største velsignelser. . . Når det drikkes rigeligt, hjælper det til med at skaffe legemet, hvad det behøver, og til at modstå sygdom." - (Counsels on Diet and Foods, s. 419.

"Sygdom i sindet findes alle vegne. Ni tiendedele af de sygdomme, som menneskene lider under, har deres årsag der." - Testimonies, 5. bd., s. 444.

"Alle, som giver sig selv med legeme, sjæl og ånd til hans tjeneste, vil stadig modtage ny forsyning af legemlig, sjælelig og åndelig kraft." - I den store Læges Fodspor 163.

Hvorfor, kan vi spørge Ellen White, har hun sådan en byrde for vor sundhed? Hendes svar lyder i korthed:

"Den, der hengiver sig til et hvilken som helst usund vane, har langt vanskeligere ved at skelne

mellem ret og uret og derfor også vanskeligere ved at modstå det onde." Samme, s. 131.

"Ingen kan uden at være sund og rask tydeligt forstå eller fuldt ud opfylde sine forpligtelser over for sig selv, over for sine medmennesker, eller over for sin Skaber. Derfor burde sundheden vogtes lige så omhyggeligt som karakteren." - Uddannelse, s. 197. Kendskab til sundhedsprincipperne er både af timelig og evig værdi. Jeg ville hellere miste mit hus, min bil, mine møbler og ethvert andet materielt gode end miste mit helbred eller hemmeligheden ved sundhedsmæssig levevis, som Gud så nådigt har skænket os i Profetiens Ånd.

De indeholder trøst og opmuntring for Guds folk

Når vi er i tvivl om vor sjæls frelse bliver vi opmuntret af løftet, som siger: "Den fortabte synder kan sige: Jeg er en fortabt synder, men Kristus kom for al søge og frelse det fortabte. Han siger: Jeg er ikke kommen for at kalde retfærdige, men syndere. (Mark. 2,17.) Jeg er en synder, og haft døde på Golgatas kors for at frelse mig. Jeg behøver ikke et øjeblik være ufrelst. Han døde og opstod igen for min retfærdiggørelses skyld, og han vil frelse mig nu. Jeg tager imod tilgivelsen, som, han har lovet." - Selected Messages: bd. 1, s. 392.

"Hvis du er ret for Gud i dag, er du rede, hvis Kristus skulle komme i dag." - In Heavenly Places, s. 227.

Når vi opgiver håbet om nogen sinde at adlyde Gud, som vi virkelig ønsker at gøre, er vi taknemmelige for den påmindelse, som siger følgende:

"Vi må ikke bøje os ned og græde ved Jesu fødder, på grund af vore mangler og fejl; men vi må ikke blive modløse. Selvom vi overvindes af fjenden, så bliver vi ikke forladt og forkastet af Gud." - Vejen til Kristus; s. 64.65.

Når alle vore planer mislykkes, og fremtiden ser sort ud, er det fortrøstningsfuldt at vide, at:

"Gud fører aldrig sine børn anderledes, end de ville vælge at blive ført, hvis de fra begyndelsen kunne se afslutningen og skimte herligheden i det formål, de fuldfører som hans medarbejdere." - Den store Mester, s. 147.

Når vi mener, at vort samfunds ledere går i en forkert retning, bliver vi forvissede om, at:

"Gud står ved roret i vort værk, og han vil bringe orden i alt. Hvis tingene trænger til at blive rettet op i ledelsen vil Gud tage sig af det og sørge for, at fejlene bliver rettet." Selected, Messages, 2.bd., s. 390.

Når vi spekulerer på trængselstiden og bekymrer os om menighedens fremtid, forsikrer Ellen White os om, at:

"Satans snigløb vil aldrig bringe ham sejr. Sejren vil følge den tredje engels budskab." - Testimonies to Ministers, s. 410. "Israels Gud er stadig leder af

sit folk, og . . . han vil vedblive at gå med d:em lige til enden." - Selected Messages, 2.bd., s. 406.

Når kritikerne forsøger at ødelægge tilliden til den profetiske gave, som i mere end hundrede år har været til så stor velsignelse for den sidste menighed, kan vi høre profeten sige:

"Hvad enten mit liv bliver sparet eller eje vil mine skrifter: stadig tale, og deres gerning vil fortsætte, så længe som der gives tid. Mine skrifter opbevares i arkiv på kontoret, og selvom jeg ikke lever, vil de ord, som Herren har givet mig, stadig være levende og tale til folket." - Selected Messages, bd.1 s. 55.

Når vi undres over, hvordan vi i det hele taget skal nå 4 milliarder mennesker med adventbudskabet, betages vi af ordene:

"Han (Kristus) sørgede på alle måder for, at de kunne udøve det, og påtog sig selv ansvaret for, at det skulle lykkes." - Den store Mester, s. 561.

Når udsigten til atomkrig skræmmer os, bliver vi mindet om, at Gud stadig har ledelsen af verden og universet, og at han "stille og tålmodigt får alt til at gå efter sin vilje". Uddannelse, s.175.

"Højt over jordens forvirring sidder han på sin trone. Alle ting ligger åbne for hans guddommelige blik, og fra sit evighedsstade bestemmer han roligt og sindigt, hvad han i sit vise forsyn ser er bedst." - I den store Læges Fodspor, s. 423.

Profetiens Ånd har hjælp til alle: prædikanter og lægfolk, lærere og elever, forældre og børn, læger, redaktører, landmænd, forretningsmænd, levende og døde, syndere og hellige. Der; findes visdom og velsignelser til alle. Hvis Bibelen ikke havde nævnt noget om en profet i disse sidste dage, ville jeg alligevel tro, at Gud havde sendt os en. Gud har været overordentlig nådig, for han har endnu en gang talt til sit folk. Han har givet os netop den hjælp, vi har behov for, idet vi står over for de sidste timer i denne verdens historie.

Ellen White ophøjer Guds ord og tilskynder os til at adlyde dets forskrifter, hun hep viser os til Jesus Kristus og beder os indtrængende om at give vort hjertes bedste tjeneste til ham, hun trøster os med et virkeligt kendskab til var kære himmelske Fader, hun fremholder klart og tydeligt vejen til sundhed og hellighed. For alle, disse gode ord kan vi takke Gud. Ja, jeg elsker Profetiens Ånd.